

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De visione dei in rubo ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Exodi

per noctē transibat exercitus. Tandē puen-
tos ethiopes expugnans, inclusit eos fugie-
tes in ciuitate saba reglā, quā post cambises
a nomine sororis sue meroem denominauit
quā cum quia in expugnabilē erat dicitur ob-
sedisset, oculos suos intecit in euz tarbis filia
regis ethiopum, et ex cōdicto tradidit ei ciui-
tatem si duceret eam vxorē, et ita factū ē. In
de est q̄ maria et aaron iurgati sunt aduer-
sus moysen p̄ vxore eius ethiopiā. Dum autē
redire uoluisset nō adqueuit vxor. Proinde
moyses tanq̄ vit peritus astroz duas ima-
gines sculpsit in gemmis huius efficacie, ut al-
tera memoriā, altera obliuionē p̄ferret. Lun-
ḡ paribus anulis eas inseruisset, alteruz sc̄z
obliuionis anulum vxori prebuit, alterum
ipse tulit, ut sicut pari amore sic parib⁹ anu-
lis insignirentur. Cepit ergo mulier amoris
uiri obliuisci, et tandem libere in egyptū re-
gressus est.

De fuga moysi et affinitate tetro
Caplm. VII.

Diebus illis

I egressus moyses ad f̄res suos i-
terrā sessen uidit afflictionē eoz
rū, et p̄fectū operis egyptiū pec-
tente quendā de hebreis, et secreto p̄culluz
egyptiū abscondit in sabulo. Et egressus alte-
ra die uidit duos hebreos ritates. Qui duz
argueret eū qui fecerat iniuriā. Rūdit. Quis
te cōstituit iudicē sup nos. Num me occide-
re uis sicut occidisti heri egyptiū. Dicitur ē
moyses quomō palā factū erat uerbū hoc, et
tūmuit p̄sertim cū audisset pharao p̄bū hoc
et quereret eū occidere. Qui fugies p̄ desertū
uenit in terrā madian: et ciboz inopiā (ut ait
ioseph⁹) uirtute tolerātie supabat: et uenit ad
ciuitatē madian circa mare rubrū, sic nomia-
tam a quodaz filio abrae de cerbura, sed itaq̄
iuxta puteū. Erant autē sacerdotes madian, id
est p̄mati q̄ antiquitus sacerdotes dicebant
yij, filie, q̄ dicebant raguel agnoiatus tetro co-
gnominatus elneus q̄ uenerāt ut haurirent
aquā gregib⁹ suis. Officiū eīm gregū alendo-
rum tūc etiā erat mulier. marie i regione dro-
goditaz. Supuenientes autē pastores repu-
lerāt eas, quos prohibuit moyses ab iniuriā
uiriū, et adaquauit greges eaz. Que matu-
rius solito redcūtes rogauerūt patrē, ne bene-
ficiū pegrinū retributōe p̄uaret. Vocatus

q̄ moyses iurauit ut habitaret cū eo. Et acce-
pit vxorē filiā eius sephorā, q̄ peperit ei ger-
son, quod sonat aduena, eo q̄ i exilio genuer-
at eū, peperitq̄ altez quē dixit eliezer, s. dei
mei adiutorium, deditq̄ ei socer omnē curaz
gregum suoz, in quib⁹ ois antiquis barbaris
erat possessio.

De dei uisione in rubo, Caplm. VIII.

Unde mortuus

I est rex egypti clamauerūt filiū
isrl ad dñm et recordat⁹ est fe-
deris qd pepigerat patrib⁹ eoz. Moyses at
pascabat greges oulū in deserto. Cūq̄ minas-
set gregē ad iteriora deserti, uenit ad mōtē dei
sinai, q̄ et in q̄dā pte sui dicit⁹ ē oreb, et apparuit
ei dñs in flāma ignis i medio rubi. Ignis
autē uiriditate rubi depascebat inori⁹. Erat at
mōs ad pasturas egypti⁹ et herbis abundās
qz pastores illuc ascendere n̄ p̄sumebāt, tū qz
mōs excelsus erat, tū qz opinto erat deū sibi
habitare. Et ait moyses: Uadā et uidebo ui-
sionē hāc magnā, et uocauit eū dñs de rubo
et ait, Moyses moyses. Qui rēdit, Assum,
Et dñs, Tolle calciā mēta tua, locus eīm in q̄
stas terra sancta est. Et ait, Ego suz de⁹ abra-
am, deus isaac, et deus iacob. Uidi afflictio-
nem populū mei in egypto, et descendī ut li-
berare eū, et educā euz in terrā fluentē lacte et
melle, ad loca chananel et hel amor et ferese et
euel et seusei. Nomē autē gentis septimese,
gergeset, tacuit, et fere ubiq̄z tacet nisi i deuto-
nomio. Sz uei mittā te ad pharaonē ut edu-
cas populū meū de egypto. Et dixit ei moy-
ses, Quis ego sum ut eā ad pharaonē. Et do-
minus Ego ero tecū: et habebis h̄ signum q̄
miserim te. Cū eduxeris populū meū de egy-
pto imolabis deo sup montē istū, q̄si, d. tunc
uideb q̄ ego fui tecū, et eduxi te de tra egypti
Hebrei tū termināt h̄ p̄sum q̄ miserim te. Et
ait moyses, Si dixerint filiū israel, q̄s est qui
misit te, qd est nomē ei⁹, qd dicit eis. Qui dñs
Ego sum q̄ sum, q. d. uocor q̄ sum. Et dices
eis, Qui est misit me ad uos, Dices etiā De⁹
abraam, de⁹ isaac, de⁹ iacob misit me ad uos.
Hoc nomē mihi est in eternuz, quia h̄ tres
testes uiuunt in eternū, Ioseph⁹ dicit, Dixit
ei suam appellationem, quam homines pri-
us nō audierant, nec mihi fas est dicere, Ua-
de cōgrega sentores israel et dices eis q̄ ap-
parui tibi in rubo, et misi te ad liberandum

eū et egredientē tecū ad regē egypti Et dices ad eū. De^o hebreoz vocauit nos. Ibi^m v^s am triū diez i solitudine, vt imolem^o do no stro. Scio tū q non dimittet vos nisi p ma nū validā. z pcutiā egyptū in mirabilib^o me is. Nec exibitis vacui. s; postulabit^o ab egyptiis et cōcellaneis vestris vasa p̄ciosa z vestes et spoliabit^o egyptū. Dicit hebrei postulasse vt dono darēt. sed ver^o est q mutuo Excusant aut p̄ceptū dñi.

De signis dānis moysi. Caplin. IX

Et ait moyses

e Nō credēt mihi Cui dñs Quid est qd tenes i manu tua. Rñdīt Virga Et ait. Projice eā i trā. Et p̄ceit. Et p̄sa est in colubrū. Et ex̄pauit moyses. ita vt fugeret. Et dixit dñs Apphēde caudā eius Et cū tenuisset. versa ē i p̄gā. In hebreo em coluber femi gener^o ē. Et ait. Hoc signū facies vt credāt tibi. Et adiecit. Mitte manū tuā i sinū tuū Et misit. et facta ē leprosa. i. al bida instar niuis. Itēz ait. Retrabe manū i sinū. Et retraxit. z ptulit. et erat sillis carni reliq. Et itēz S; neq; his dieb^o signis credēt Sume aquā flumis. et fūde sup terrā aridā z vertet i sanguinē. Et ait moyses. Obsecro dñe. mitte aliū nā ipeditioz lingue fact^o sum exq locut^o es ad seruū tuū. nec etiā eloquēs sum ab heri z nudustert^o Et dñs Quis fecos. qd mutū aut surdū. qd vidētē aut cecuz. Nōne ego. Age igit. docebo te. et ero tecuz. At ille. Obsecro dñe. mitte quē missurus es Et dñs qñ turbat^o ait. Aaron frater tu^o eloquēs est. z ipe egrediet^o in occursum tuū gaudēs. Pone p̄ba mea i ore e^o. z oñdā vob qd agere debeat^o. Virgā sume i q̄ factur^o es sig^o Venit g moyses ad ietro z ait. Reuertar ad frēs meos in egyptū. vt videā si viuāt. Cui le tro. Vade in pace Hora aut faciet^o dixit tre rū dñs ad moysen. Vade in egyptū mortui sunt q̄ querebāt aīgm tuā. pharao. s. z cōplis ces e^o. Vel plurale ponit. p̄ singlarī. si sol^o pharao querebat.

De reditu moysi in egyptum z dimissioe vxoris. Caplin. X.

Et ait ergo moy

e ses vxorem z liberos. z iponēs sup asinū. p̄fect^o est. Cūq; eēt in itinere in diuerso rōio vt comederet. occurrit ei

dñs. si angelus euaginato gladio. z volebat occidere moysen. s; quia vxorem ducebat z filios contra voluntatē dei. essent enim impedimento. Vel quia puerū ducebat qui incir cūctus erat Alterū forte iā circūciderat moy ses. Nō em credendum est illis qui dicūt aliterum remāsisse cū ietro. cū supra ait. liberos Tulit ilico sephora acutissimā petrā. z circūcīdit p̄puriū filij sui tetigitq; pedes eius z ait. Sponsus sanguinū tu mihi es. z dimisit eū postq; dixerat hoc. vt ait Augustinus Locus iste breuitate obscurat^o est Vbi ergo ait. tetigit pedes e^o. intelligēdū est. sanguis tetigit pedes pueri vel angeli. Vñd irata ait viro. Es ne mihi vir sanguinū. i. An ex puo glo tuo tantū scelus teneoz agere. vt fundaz sanguinem filij mei. Et recessit ipa ab eo vel angelus. Hebre^o ita habet. Et tetigit pedes eius. i. sephora moysi Indignans em p̄puriū iecit ad pedes moysi z ait. Gener sanguinum tu mihi es. i. tu gener patris mei idō factus es. vt esses mihi. carni mee in filio ad sanguinē. i. ad mortē. Vel sanguis me^o effusus est ad placandū angelū q̄ tibi mortē minabā. Et dimisit angelus moysen. qd in hebreopar. Tamen hebreus habet. Relaxauit eū angelus. quē prius. s. vsq; ad mortēz artabat. Et hinc volunt quidā mortē circūcīdēt petrinis cultellis habuisse principū vel a so sue in galgalis Zamēvbi nos habemus petrā. hebre^o habet acie. z dicit acutissimā aciez nouaculā. Unde z iudei nouaculis circūcīdunt. Fabulant^o quidā hebrei vsq; ad dauid circūcīcionē factā petra. Sed q; in deiciendo goliā ferz loricez galee cessit lapidī tacto quasi dans ei locū. deinceps cessit lapis ferro in circūcīcione.

De primo ingressu ad pharaonem. Caplin. XI.

Huit itaq; moy

a ses sol^o tenēs p̄gā in manu. itra uitq; aarō dño iūbete deserto si nai z occurrit moysi i mōte di. dixitq; ei moy ses p̄ba dñi z signa q̄ mādauerat. Venerūt q; simul. z gregauerūt seniores israel Locutusq; est eis aaron oīa p̄ba dñi. z fecit signa corā eis. z crediderunt Post hec cum senioribus israel ingressi sunt ad pharaonem z dixerunt ad eū. Hec dicit dñs deus israel Dimite te populū meū vt sacrificet mihi in deserto